

Povolania európskych národov

Plinio Corrêa de Oliveira

23. augusta 2019 ✝ Kultúra

Požiadali ma o definíciu rozličných povolaní európskych národov, podľa ich vernosti milosti a láske Božej.

Španieli a Portugalci

Každý katolícky národ má povinnosť byť verný princípom Svätej viery a vyznávať ju bez poškrvny bludu. To je základ. Ale dva národy, Španieli a Portugalci, brali túto vernosť až do krajných dôsledkov. Existuje typ vernosti, ktorý charakterizuje maximálne možné oddelenie dobra a zla, teda konanie dobra a odpor ku zlu.

Táto vernosť vyniká vo vyhľadávaní a utvrdzovaní tých najlepších a najvýraznejších charakteristík dobra. Len potom uspokojená odpočíva. Je to vernosť, charakterizovaná tiež sebazaprením, ktoré ide až k obetovaniu vlastného života. Náš Pán potvrdil, že nikto mu nebude väčší priateľ, ako ten, ktorý je ochotný za Neho zomrieť. To je dar Portugalska a Španielska: dať život za Pána a katolícku Cirkev.

Oba národy uskutočnili rekonkvistu polostrova, ktorá bola spolu s prvou krížovou výpravou, súvislou víťaznou kruciátou. Ostatné výpravy neboli veľmi úspešné. Ideál krížovej výpravy dosiahol svoj vrchol v prvej výprave a iberskej rekonkviste. Španielsko a Portugalsko si vyvinuli takú formu lásky k Bohu, ktorá znamenala položiť za Boh život. Je niečo krajšie?

Zdroj: commons.wikimedia.com

Taliani

Boh povolal Taliansko, aby podporovalo katolícku Cirkev veľmi intímny spôsobom. Umiestnil pápežskú kúriu do Ríma a obklopil Cirkev Talianmi. Spravil z Talianov cirkevný národ par excellence takým spôsobom, že sa stalo zvykom, aby Taliani riadili Cirkev, aby boli kardinálmi v kúrii a pod. Taliansko je národ veľkých teológov a veľkých vládcov Cirkvi – duchovných cisárov, ktorí vládli duchovnej ríši Ježiša Krista.

Čo je krajšie, zomrieť za Cirkev, alebo byť jej najvyšším vyjadrením? Je to zaujímavá dilema, ktorú je ťažko rozhodnúť.

Božia prozreteľnosť bola veľmi múdra a identifikovala Taliansko s Cirkvou mnohými spôsobmi. Dokonca aj slabosť talianskeho národa pomohla iným národom, aby prijali talianskych lídrov v Cirkvi. Bolo by ťažké pre francúzskeho pápeža, aby vládol nad španielskym svetom, alebo pre nemeckého pápeža, aby ho poslúchal latinský svet. Je takmer nepredstaviteľné mať pápeža zo Škandinávie. Mnohí by mali problém prijať ruského pápeža. Je však ľahké a prirodzené mať talianskeho pápeža.

Je niečo zvláštne, na chronickej neschopnosti Talianov vojensky sa presadiť – hoci o svojich vojenských hrdinoch pekne spievajú a nádherne ich maľujú – je niečo na tomto nedostatku vojenských úspechov, čo spríjemňuje ich vzťahy k iným národom. Taliani neboli stvorení pre dobýjanie zeme, Boh im dal žezlo nad dušami, aby dobyli Nebo.

Viem, že nejestvuje pravidlo, že pápež musí byť Talian a veľa z nich ani nebolo, ale kto nevidí, že je niečo zvlášť chápace a pokojné v talianskom duchu, čo rozumie a chápe ostatné európske národy? V protiklade k tomu, väčšina národov si nerozumie. Nemci nechápu Francúzov a naopak. Španieli nerozumejú ani Francúzom ani Portugalcom. Mohli by sme pokračovať v tomto výpočte vzájomného neporozumenia. Ale veľké a vlhké oko Talianov chápavo a vyrovnane chápe psychológiu iných národov.

Povedal som, že Taliani rozumejú mentalite Francúzov, ale môžem uviesť aj iné národy. Vatikánsky monsignor pochopí bez ťažkostí psychologické črty Arménov, Číňanov či Indov, keď s nimi jedná. Pochopí ich, bez toho, aby si z nich robil žarty, ako Francúzi či Angličania. Potom toto pochopenie použije, aby sa s nimi dohodol a dosiahol svoj cieľ. Vo všeobecnosti ho nikto nerozčuľuje, nie je nikým ovplyvnený a ide za svojimi cieľmi, až kým ich nedosiahne.

Títo ľudia sú nepochybne stvorení pre pápežstvo, vládu nad Cirkvou a pre jednanie so všetkými dušami.

Zdroj: commons.wikimedia.com

Nemci

Nemec je iný ako Talian. Ak mám porovnávať, Nemec je Španiel východu. Ak by Nemci svojmu povolaniu dostáli, boli by pre východoeurópske národy neskrotnými bojovníkmi a dobyvateľmi, tak ako boli Španieli na západe. Nemec by ale nevládol intuitívne, ako Španiel, ale skrze logický, všetko usporadúvajúci a priamy prístup, typický pre nemeckého ducha. Ak by Nemci zostali verní, dosiahli by obrátenie Východu, na ktorom pracovali, ale prestali, vďaka protestantizmu. Boli by skrotili Rusko, nie aby ho vyrabovali, ale aby do neho zasadili Božie kráľovstvo. Potom, by pokračovali do Indie a Číny.

Ako je pravdou, že Španielsko a Portugalsko priviedlo veľa krajín ku katolíckej Viere, tak je tiež pravdou, že krajiny Švédsko, Dánsko, Nórsko, Rakúsko, Maďarsko, Slovensko, Česko, časti Poľska, Švajčiarska a Balkánu, boli ku katolíckej Viere privedené z veľkej časti vďaka Nemcom. Z veľkej časti boli tieto národy obrátene vďaka „krížovým výpravám“ nemeckých rytierov o ktorých sa veľmi nehovorí (sú tým zrejme myslené výboje Franskej ríše, pozn. red).

Zdroj: commons.wikimedia.com

Rakúšania

Sú podobní nemeckému národu, ale sú iní. Sú jedineční. Istým spôsobom sa podobajú Nemcom, istým zasa Talianom. A tiež v niečom aj Francúzom. Rakúšania vládli Európe v svetskej oblasti. Majú talent, ktorý majú Taliani v náboženskej oblasti. Rakúšan je priateľský, šarmantný, usmievavý, zábavný a rozumie tým, s ktorými sa stýka a robí politiku.

Rakúšan má výnimočnú schopnosť dobyť bez dobývania, necháva národy, aby žili po svojom, zachovávali si svoje charakteristické črty a svoje vlastné formy vlády, hoci sú pod rakúskou nadvládou. Rakúšan inštinktívne vie, ako vyžarovať kultúru a dobýjať duchovne, bez toho, aby národy drvil oceľovou čižmou, ako Prus. Pred zmohutnením protestantského Pruska bol nemecký spôsob dobývania veľmi odlišný.

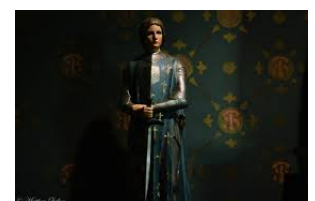
Rakúšania aj Taliani sú si podobné národy s univerzálnym poslaním.

Zdroj: commons.wikimedia.com

Francúzi

U Francúzov nachádzame iný typ univerzálnosti. Francúzi boli poslaní vykonať syntézu všetkých európskych národov. Prevzali spôsoby života a bytia susedných národov a dodali im svoj osobitný dotyk, ktorý ich zdokonalil. Rytierstvo bolo v Európe všeobecný fenomén, ale model rytierstva pochádza z Francúzska.

Zdroj: pexels.com

Feudalizmus bol tiež všeobecný spôsob spravovania stredovekej Európy, ale francúzsky feudalizmus, ako aj jeho rozdelenie šľachty, bol vzorom pre ostatných. Každý národ má svoje jedlo, víno, odievanie, parfumy, ale keď sa ich chopil Francúz, tak im dal vyššiu formu a stali sa vzorom. To je dôsledok toho, že Francúzsko bolo prvorodenou dcérou Cirkvi. Ostatné národy prirodzene sledovali jeho príklad.

Francúz je prirodzený vodca európskych národov, pokiaľ sa nezačne príliš zapodievať sám sebou. Keď Francúz stratí lásku k Cirkvi, stratí aj vládu a začne s tými, ktorých inšpiroval bojovať. Na tejto nesprávnej ceste si potom Francúz znepriatelí ostatné národy, namiesto toho, aby ich viedol k viere a k Cirkvi.

Angličania

S Angličanmi sa stalo niečo podobné ako s Prusmi. Oba tieto národy boli herézou tak hlboko zmenené, že je ťažké rekonštruovať, aké boli, keď boli verné.

Čo je zlé na Anglicku? Anglicko má obchodníckeho, slobodomurárskeho, chladného a frustrovaného ducha. V anglickom duchu je ohromná prázdnota a frustrácia. S anglikanizmom sa nádherné katedrály vyprázdnil, opustil ich život a milosť. Stále sú nádherné, ale bez života. Týčia sa do neba, ale sú suchopárne ako tyčka z dáždika. Väčšina jednoduchých rímskych kostolov má viac života, ako Westminsterké opátstvo.

Ak si pozriete fotku mladého Churchilla, alebo Edwarda VIII., zbadáte mladíckeho ducha. Ale porovnajte si to s fotkou starého Churchilla, alebo Edwarda po svadbe s Wallis Simpsonovou a uvidíte nesmiernu zmenu. Obaja sú presýtení slobodomurárskym duchom a prísľub ich mladosti bol zborený do základov.

Čo je anglickým povolaním? Povedal by som, že Anglicko bolo povolané uskutočniť niečo, ako anjelskú nevinnosť. V anglickej duši je niečo poctivé a vznešené do tej miery, že donútili svoj protestantizmus, aby sa zahalil katolíckym rúchom – to je anglikanizmus – inak by ho ľud nebol prijal.

Zdroj: commons.wikimedia.com

Dobrá stránku anglickej duše zrkadlí anglická príroda. Je ťažké nájsť u nich ohromujúco nádhernú panorámu, ale anglická krajina je naplnená očarujúcimi záhradkami a nárožiami, na ktorých môžete obdivovať každé zákutie. Na týchto kľudných miestach nachádzame sviežosť a bohatstvo, ktoré vedia oceniť len veľmi nevinné, takmer anjelské duše.

Tu je most a pod ním kídle kačíc. Tam je kameň obrastený machom vo vode a na ňom modré kvety. Tam je múr porastený brečtanom, hodný obrazu. Tu smutný vietor rozohnal hmlu a odhalil hradnú vežu. Skrze tieto záblesky môžeme zrekonštruovať nevinnosť a čistotu Angličanov, keď ešte verili. Táto anjelská

nevinnosť je podstatou stredovekého Anglicka, ktoré dalo Cirkvi toľko svätcov. Tak máme Talianov, ktorí sa identifikujú s Cirkvou, Rakúšanov, ktorí vládnu iným skrze Svätú Rímsku ríšu, Francúzov, prvorodený a najvzácnejší národ Cirkvi a iných, ktorí majú hrdinskú, bojovnú, alebo anjelskú a kontemplatívnu dušu. Všetka krása týchto rozličných povolaní korešponduje z láskou k Bohu, ktorú boli povolaní mať. Ktorý z nich by bol prvý, keby všetky žili svoje povolania naplno? Môžeme sa dohadovať, ale je veľmi ťažké vybrať prvé medzi tak vznešenými povolaniami. To je tajomstvo, ktoré nám Pán dá poznať až pri Poslednom súde.

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/povolania-europskych-narodov/>